

3. U okviru trećeg tužbenog razloga navodi se povreda članka 91. stavka 1. točke (a) Uredbe 1083/2006 jer nije ispunjena njime propisana pretpostavka za valjano donošenje odluke.

— U tom pogledu tužitelj navodi da se odluka o prekidu ne temelji na izvješću revizije kako je to propisano u navedenoj odredbi, nego na pukom nacrtu koji se ne može smatrati konačnim dokumentom na kojem bi se mogla temeljiti ta odluka. Osim toga, u navedenom nacrtu nisu ponuđene indicije, a još manje dokazi, o značajnim nedostacima u sustavu upravljanja i kontrole.

Tužba podnesena 12. rujna 2014. – Jurašinović protiv Vijeća

(Predmet T-658/14)

(2014/C 380/30)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Ivan Jurašinović (Angers, Francuska) (zastupnik: O. Pfligersdorffer, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku od 8. srpnja 2014. u dijelu u kojem je tužitelju ograničen pristup dokumentima navedenim u Prilogu 3. Odluci pozivajući se na zaštitu međunarodnih odnosa i zaštitu sudskih postupaka i redigirajući, na tom temelju, tražene dokumente;
- naloži Vijeću plaćanje tužitelju iznosa od 5 000,00 EUR bez poreza ili 6 000,00 EUR ukupno, uključujući poreze, na ime naknade troškova postupka s kamatama po stopi ESB-a primjenjivoj na dan podnošenja tužbe;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni iznimke zaštite sudskih postupaka i pravnih savjeta iz članka 4, stavka 2. druge alineje Uredbe br. 1049/2001 ⁽¹⁾ u smislu u kojem je Opći sud u presudi Jurašinović/Vijeće (T-63/10, EU:T:2012:516), u izvršenju koje je donesena pobijana odluka, već presudio da je ta iznimka primjenjiva, ona se ne može primijeniti u predmetnom slučaju.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni iznimke ugrožavanja zaštite javnog interesa koji se odnosi na međunarodne odnose iz članka 4. stavka 1. točke (a) treće alineje Uredbe br. 1049/2001 s obzirom na to da se predmetni dokumenti tiču podataka koji potječu od Europske unije, a ne od sustava Ujedinjenih naroda, tako da se u ovom postupku ne raspravlja o protoku informacija od tog tijela.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni iznimke prevladavajućeg javnog interesa koji, na temelju članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001, omogućava odstupanje od zaštite sudskih postupaka i pravnih savjeta, s obzirom da to da je, s jedne strane, postupak na koji se dokumenti odnose sada u potpunosti okončan i da je, s druge strane, Republika Hrvatska sada država članica Europske unije.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) [neslužbeni prijevod].

Tužba podnesena 15. rujna 2014. – Belgija protiv Komisije

(Predmet T-664/14)

(2014/C 380/31)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Belgija (zastupnici: C. Pochet i J.-C. Halleux, agenti, uz asistenciju J. Meyersa, odvjetnika)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 2. stavak 4. Odluke Europske komisije C(2014) 1021 od 3. srpnja 2014. u vezi s programom jamstva kojim se štite udjeli fizičkih osoba članova financijskih zadruga u predmetu SA.33927;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe samo jedan tužbeni razlog koji se temelji na Komisijinoj povredi članaka 107. i 108. UFEU-a kao i načela proporcionalnosti, zbog toga što spomenuta odluka, povrh obveze da povrati potpore koje su zadruge koristile, Belgiji nameće zabranu vršenja bilo kakvih isplata fizičkim osobama zaštićenih tim jamstvom.

Žalba koju su 17. rujna 2014. podnijeli Robert Klar i Francisco Fernandez Fernandez protiv rješenja Službeničkog suda od 16. srpnja 2014. u predmetu F-114/13, Klar i Fernandez Fernandez/Komisija

(Predmet T-665/14 P)

(2014/C 380/32)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Robert Klar (Grevenmacher, Luksemburg) i Francisco Fernandez Fernandez (Steinsel, Luksemburg) (zastupnik: A. Salerno, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija